

SOCIETAT

Alcarràs dels Mossos

POLICIAL • El municipi del Segrià s'ha convertit en un graner de la policia de la Generalitat **COMANDAMENT** • El màxim responsable del cos, Josep Maria Estela, és fill del poble **ECONOMIA** • La duresa de la vida a pagès va fer que molts joves optessin pel funcionariat els anys 80 **RELLEU** • En algunes famílies comença a transmetre's la vocació de pares a fills

Jordi Panyella
BARCELONA

El tractor pel cotxe patrulla i el capell per protegir-se del sol indolent a camp obert, en temps de recollida de fruita, per la gorra reglamentària que completa l'uniforme de Mossos d'Esquadra. I, potser, el més important, el pas d'una activitat econòmica dura, inestable, insegura, maltractada, a una situació d'estabilitat com a funcionari del cos de la policia de la Generalitat.

Aquesta és l'evolució que a partir de finals de la dècada del vuitanta del segle passat van experimentar un grup de joves d'Alcarràs, aleshores un municipi petit, envoltat de fruiters, amb l'única sortida professional de l'agricultura, avui en dia un poble que la immigració ha fet gran a corre-cuita i que una oportuna i llorejada pel·lícula de cinema ha situat en boca de tothom.

I, des d'aquells primers joves d'Alcarràs que van optar per entrar als Mossos, en pocs anys la xifra ha crescut exponencialment. "Voregem el centenar de mossos." Ho diu l'inspector Roderic Moreno, que, entre altres mèrits, té el d'haver convençut Josep Maria Estela, veí seu a Alcarràs, perquè entrés als cos policial. Moreno va tenir bon ull perquè amb el temps Estela ha esdevingut el comissari en cap del cos i ha ocupat el lloc del major Josep Lluís Trapero.

"Jo no tenia vocació policial i em vaig fer mossos circumstancialment", explica Moreno. Una de les versions que expliquen el perquè de tants de mossos en una sola població és el d'una certa tradició històrica al municipi d'afecte envers la institució de la Generalitat arran del fet que el president Macià hi passava temporades en una casa propietat de la seva dona. Moreno creu que la cosa no va per aquí i ell, que va ser el primer alcarrassí que va entrar a la policia de la Generalitat recuperada amb la mort de Franco, explica: "Em vaig decidir després del servei militar com una sortida professional alternativa a la duresa de la pagesia i ja un cop a l'escola vaig començar a adquirir la vocació."

Moreno va ser un dels 245 mossos llicenciats el 1985 en la segona promoció, 200 homes i 45 dones, la primera que va estudiar a l'escola de Mollet. Va tenir sort, perquè en aquella oposició es van presentar 10.000 aspirants, que buscaven una

Els dos Xaviers, pare i fill, al centre l'inspector Roderic i l'agent Lluís davant l'església d'Alcarràs ■ EPA

La vuitena

La promoció vuitena dels Mossos va tenir molts joves d'Alcarràs com a aspirants, entre els quals dos que participen en aquest reportatge i també en Josep Maria Estela, protagonista absent i actual comissari en cap.

estabilitat professional en temps d'una severa crisi econòmica.

L'inspector explica: "Amb l'Estela coincidíem al gimnàs, i ell flipava i em deia que volia ser mossos. Era jove, tenia 16 anys, i es va haver d'esperar encara cinc anys, fins als 21. Ell sempre diu que jo soc el responsable que es fes policia."

A Alcarràs, l'Estela feia d'espargador dels arbres fruiters i no va ser fins a la vuitena promoció que va poder complir el seu desig de fer-se mossos. Aquella va ser una bona

anyada per a la gent d'Alcarràs, perquè amb l'actual comissari en cap del cos també van accedir a la policia de la Generalitat dos joves més del poble, en Lluís, que avui en dia exerceix de caporal, i en Xavier, destinat a la unitat d'investigació a la comissaria de Lleida.

"Recordo que en aquella època es deia que els fills dels pagesos teníem bon caràcter per ser policia, o alguna cosa així va dir el conseller Pomès", explica el caporal, que va decidir-se per la policia encoratjat per

en Josep Maria Estela. "Escolta, em presentaré als Mossos, em va dir, i hi vaig anar amb ell", explica, i amb ells en Xavier. No eren els únics d'Alcarràs, "en vam entrar cinc o sis", afirma.

El caporal Lluís té un antecedent a la família que el vincula amb el cos. "El meu avi, que era de Torres de Segre, va ser Mossos d'Esquadra i el 1932 el van destinar a Barcelona", explica, tot i que de com era i què feia la policia aleshores no en sap res perquè el seu avi mai va explicar-li la seva experiència.

La relació d'en Lluís amb l'Estela va anar molt més enllà del poble i tots dos van compartir pis i destinació a Figueres, on van estar desenvolupant tasques de patrullatge i seguretat ciutadana. D'aquella vida de joves a Figueres el caporal en guarda secret, però del tarannà del que ara és el seu cap en el cos sí que es vol pronunciar. "És un home amb un cap privilegiat, molt intel·ligent", diu.

També es desfà en elogis per Estela l'agent Xavier. "És un orgull i un referent que sigui el comissari en cap, és un home molt proper", sub-

"És un orgull, i un referent que l'Estela sigui el comissari en cap, és un home molt proper"

ratlla. En Xavier també ve de pagès, com la resta de mossos d'Alcarràs de la seva promoció. Quan va fer el pas a casa li van fer costat, tot i que deixava un negoci familiar on sempre hi faltaven mans; "ho van acceptar i em van animar", recorda.

En Xavier també va fer costat al seu fill Xavier quan aquest li va dir que volia fer-se mossos, circumstància que ha aconseguit després de llicenciar-se en la 28a promoció, vint més que la del seu pare, en Lluís i l'Estela. Ara, l'agent Xavier fa pràctiques a Mora d'Ebre. "Hi estic molt content perquè és un lloc similar a Alcarràs, molt rural."

El cas del Xavier, com el d'Alcarràs en general, és peculiar. "A la nostra colla, de deu que érem quatre ens hem fet policies, amb tres a Mossos d'Esquadra i l'últim a la Guàrdia Urbana de Barcelona", explica. Com no pot ser d'una altra manera, en Xavier també coneix el comissari en cap amb qui coincidia la gimnàs. "Em va dir que endavant i ganes." ■